

Zas mám tu smůlu, nemůžu si pomoci.
Lehlo to na mě jako sarkofág.
Oddávám se už jenom své nemoci.
Smrt můj učitel, já jsem jeho žák.

Třeba zejtra mě to bolet nebude,
třeba zejtra, budu sám.
Až mi jednou ten smutný vlak pojede,
někdy večer sejdem se tam.

Teď spím a náhle, vidím znova svůj život.
Proč nejde změnit, co jsem udělal?
Vidím se zase, stavím všem pod nohy plot.
Smrt má věrná, já jsem její král.

Už mám namále, cejtím, nic mě nebolí.
moje slunce, svítí nebo ráj?
Už vím majetek, školy za nic nestojí.
Smrt můj život, proč musím žít dál!